

ชื่อพื้นเมือง	มะขาม
ชื่อสามัญ	Tamarind, Indian Date
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Tamarindus indica</i> L.
ชื่อวงศ์	LEGUMINOSAE- CAESALPINIOIDEAE
ชื่ออื่น	ขาม ตะลูป หมากแกง
ลักษณะทั่วไป	ไม้ต้นขนาดกลาง ไม้ผลัดใบ สูงถึง 20-25 เมตร เรือนยอดทรงกลม หนาทึบ เปลือกหนา ขรุขระ สีเทาแกมน้ำตาลเข้มเกือบดำ แตกกิ่งก้านสาขามาก
ใบ	ใบประกอบรูปขนนก ใบย่อย 10-20 คู่ แผ่นใบย่อยรูปขอบขนานขนาดเล็ก
ดอก	ดอกสีเหลืองอ่อนปนสีส้ม ออกเป็นช่อตามง่ามใบและปลายกิ่ง กลีบดอกขนาดไม่เท่ากัน
ผล	ผลเป็นฝักตรงหรือโค้งอ กว้าง 1-2.5 เซนติเมตร ยาว 5-15 เซนติเมตร เปลือกฝักหนา แข็ง แต่เปราะหักง่าย สีน้ำตาลหรือน้ำตาลอมเทา เนื้อนิ่มสีน้ำตาลรับประทานได้ เมล็ดมี 3-12 เมล็ด สีน้ำตาลเข้มเป็นมัน
การขยายพันธุ์	โดยเมล็ด ตอนกิ่ง และทาบกิ่ง
การกระจายพันธุ์	ถิ่นกำเนิด เอเชียและแอฟริกาเขตร้อน ปลูกได้ทั่วไป ระยะเวลาออกดอกเดือนมีนาคม - พฤษภาคม
ประโยชน์	เปลือกต้มน้ำหรือน้ำปูนใสแก้ท้องเดิน เนื้อไม้ใช้ทำเชียง ใบต้มน้ำดื่มช่วยย่อย และขับปัสสาวะ ใบ ดอก และฝักใช้เป็นอาหาร เนื้อในฝักเป็นยาระบายอ่อน ๆ แก้อาเจียน ขับเสมหะ เมล็ดคั่วใช้เนื้อในขับพยาธิไส้เดือน